

[Bertel Haarder.]

betrager fritidslovgivningen som et meget, meget væsentligt led i den samlede vifte af uddannelses tilbud, vi giver her i landet.

Jeg må samtidig sige, at vi ikke kan deltage i klynkeriet fra mange sider omkring spørgsmålet, om man nu skal betale 1/3 eller 1/6. Sagen er jo, at vi heldigvis har en ret løs kontrol med, hvad fritidslovens midler går til, simpelt hen fordi det er ikke muligt i detaljer at kontrollere alt, hvad der foregår. Det er ikke muligt i detaljer at slå fast, hvorvidt det, som et fag kaldes, nu også dækker det, der faktisk bliver undervist i, hvorvidt lærerne egentlig er helt kvalificerede osv. Det er jo en løs rammelov, hvor detaljeret kontrol er umulig. Vi har ikke eksamener at kontrollere med osv., og derfor er det egentlig meget godt at have den kontrol, at folk dog i det mindste selv skal synes, der er så meget ved det, at de er villige til at ofre en lille smule på det. Jeg synes ligefrem, at det er betryggende over for de mange påstande om misbrug af fritidsloven at kunne sige, at folk betaler dog en del af det selv. Så meget må de dog synes det er værd, og så kan staten vel også lægge det dobbelte oveni. Jeg synes, man også må sige, at nogle af de lidt tvivlsomme aktiviteter, der foregår under fritidsloven, bliver mindre forærgelige, når folk betaler lidt mere for det selv.

Så vil jeg advare imod, at man benytter alt for mange falske sociale argumenter i denne forbindelse. Det er næsten ligegyldigt, hvad vi sparer på, så siger man, at det specielt vil gå ud over pensionister og dårligt stillede og den lille mand osv. Det er jo slet ikke sikkert, at det er rigtigt, at gennemsnitsindtægterne hos dem, der benytter fritidsloven, er lavere end gennemsnitsindtægterne hos gennemsnitsbefolkningen. Det er jo slet ikke sikkert. Det er ofte falske argumenter, som jeg ikke synes vi skal have blandet ind i denne sag.

Jytte Røge (FP):

Mit partis holdning til dette lovforslag skal ses i relation til vort forslag om forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse i år til 19.000 kr. og næste år til 60.000 kr. Når denne bundgrænse er indført, vil alt tilskud til fritidsundervisningen bortfalde, idet vi skønner, at borgerne derved har fået så

megen rådighed over egen indtægt, at de, der ønsker at deltage i fritidsundervisningen, selv må betale herfor.

Med denne indstilling kan vi naturligvis ikke gå imod dette lovforslag.

Vi er da helt enige om, at det veludannede menneske er Danmarks eneste råstof, så vi ser med stor sympati på, at borgerne vil dygtiggøre sig i deres fritid. Men vi må desværre konstatere, at de glade tressere med deres tilskud til ølbrygning, bridge og alt muligt andet uigenkaldeligt er forbi. Med en gæld til udlandet på omkring 30 mia kr. og et betalingsunderskud på ca. 6 mia kr. må halvfjerdsernes politik lyde på besparelser på alle områder.

Med hensyn til timereduktionen fra de 60 minutter til de 55 minutter er den jo en følge af nedsættelsen af lektionslængden i folkeskolen, og den bør vel følges, selv om jeg personlig var imod den, da den også blev indført i handelsskolerne, fordi det kniber med at nå det forlangte pensum.

Vi har fået en hel del henvendelser fra forskellige oplysningsforbund, der går ud på, at hvis betalingen bliver forhøjet væsentligt, vil det afskære mange fra at deltage i disse kursus. Hertil vil jeg sige: hvorfor i alverden skal der inden for samme kommune være 3-4 forskellige oplysningsforbund såsom FOF, LOF og AOF m. fl., der tilbyder kursus i de samme fag? Jeg tror, deltagerne i disse kursus er fuldstændig ligeglade med, om det er det ene eller det andet oplysningsforbund, der arrangerer dem, blot fag, tidspunkt og sted passer dem.

Jeg vil derfor foreslå, at disse oplysningsforbund indleder et samarbejde, således at der kan opnås besparelser både administrativt og med hensyn til annoncer, brochurer og distributionen. Samtidig vil man opnå, at startdeltagerantallet på 12, for at et hold kan oprettes, let kan overholdes med det større befolkningsunderlag, der i så fald vil blive.

Svend Haugaard (RV):

Vi har fra det radikale venstre en afgjort positiv holdning til fritidsundervisningen og også til den store frihed, der har været i vores fritidsundervisning.

Nu er det jo sådan, at besparelser i reglen ikke er noget, man laver af lyst, men af nødvendighed. Vi ser gerne, at undervisning